

» Е добръ! рече старецъ, вѣрвамъ те, защото не можеш да лъжеш предъ Богъ и предъ благородната графиня, която те слуша както и предъ побѣлелій си отъ старостъ баща. Бъди спокойна и безъ страхъ! Въ суетниятъ тойзи свѣтъ, самото зло що царува ни прави да трепѣримъ, е грѣхъ-атъ. Тъмницата и смъртта сравнително съ него са нищо; щото и да ни ся случи, чловѣцътъ ще ни устави, а Богъ ще ни защити и ще ни даде мъжество, добродѣтеля и невинността ни ще блѣстнатъ като Адамъ въ вѣчный животъ.»

Младата Графиня утри съзидѣ отъ очитѣ си и като слушаше разговоръ имъ: Добры чловѣци, мисля да сте съвсѣмъ невинни: а отъ друга страна като си наминавамъ различитѣ обстоятелства струвами се невъможно да бѣде у друго. Когато майка ми ся отдѣли отъ стаята си никой не встѣпи въ жилището ни. Сама Марія е свидѣтельница че азъ никакъ не ся приближихъ до трапезата; тя остана само когато азъ и майка ми ся разговаряхми въ близката стая, слѣдъ отхожданието ѳ же никой не влѣзе въ него мѣсто и щомъ влѣзохме, майка ми затвори вратѣтъ за да ся убличе. Тогава намѣри нарѣдникътъ си (Page) въ зло положеніе; поиска да си тури пръстенътъ, но не го намѣри на обыкновенното си мѣсто и начала да го търси на всѣкадѣ. Тя има обычай да недопуска никому отъ чловѣцътъ ни да встѣпѣ въ стаята ѳ; подыри тукъ тамъ, но свитѣ грѣсеніята быдохъ